

Nr 260

Av fru **Sjövall m.fl.**, om *höjt anslag till Ingeniörsvetenskapsakademien.*

Ingeniörsvetenskapsakademien (IVA) är ett av vårt lands främsta sakkunnigorgan på det teknisk-vetenskapliga området. Genom att akademiens kansli under de senaste åren kunnat utbyggas med hjälp av anslag från stat och näringsliv har en organisation skapats som är väl ägnad att stå såväl det allmänna som den privata industrien till tjänst med råd och utredningar, främst då i frågor som rör den tekniska forskningen. Akademien är en flitigt utnyttjad remissinstans i allehanda tekniska och ekonomiska frågor, och dess verkställande direktör ingår i många av de organ, som sysslar med forskning och dess organisation, t. ex. forskningsberedningen och dess arbetsgrupper, naturvetenskapliga och tekniska forskningsråden etc.

Det är av stor betydelse att en sådan organisation som akademien har tillräckliga resurser för att också möta de krav som stat och näringsliv i stigande utsträckning ställer på organisationen.

Det statliga bidraget till denna del av akademiens verksamhet utgår f. n. med 210 000 kr. Akademien har i sina anslagsäskanden begärt sammanlagt 480 000 kr., varav dock 160 000 kr. utgjorde en överflyttning av finansieringen av en del av kansliet från statens tekniska forskningsråd direkt till statsbudgeten.

I detta sammanhang bör påpekas, att statens anslag till akademiens centrala verksamhet endast utvecklats mycket långsamt under den senaste tioårsperioden. Vid mitten av 1950-talet utgick bidraget med 135 000 kr. per år. Sedan dess har bl. a. väsentliga lönestegringar ägt rum för den typ av personal som sysselsättes vid akademiens kansli, varför det nu utgående bidraget har ett betydligt lägre realvärde än för 10 år sedan.

För att återställa bidragets realvärde och ge akademien tillfälle att bygga upp sin forskningsstödjande organisation föreslås att en uppräknig av anslaget till den centrala verksamheten sker med 110 000 kr.

Akademien spelar vidare en viktig roll som huvudman för det tekniska informationsflödet från utlandet. Akademien har som bekant f. n. tekniska kontaktmän stationerade i Moskva, Paris och Washington. Under en rad av år har akademien starkt understrukit behovet av en utbyggnad av kontakterna med Japan, främst med hänsyn till de snabba tekniska framsteg som nu göres där. En föregående år framlagd utredning visar att det föreligger mycket starka motiv för att inrätta en teknisk attachétjänst i Japan, en åsikt som också vunnit starkt stöd hos näringslivets representanter.

I detta sammanhang kan erinras om att handelsministern redan föregående år uttalade sin förståelse för behovet av en fast teknisk attachébefattning i Japan och att en motion väcktes i detta ärende. Riksdagen ansåg emellertid då icke att bidrag härtill kunde beviljas. Det synes emellertid som om detta ställningstagande nu bör tas upp till förnyad behandling. För varje år blir kostnaderna för genomförande av forskning och utvecklingsarbete allt högre, och det är av den allra största vikt att utvecklingen på det tekniska området bevakas i de viktigaste industriländerna, så att vi kan utnyttja där vunna resultat till vårt lands fromma och inrikta vårt lands forskningsinsatser på sådana områden och uppgifter där information icke står att få. En myckenhet information flyter visserligen fram på normala vägar, genom tidskriftsartiklar, patent och kommersiella kontakter, men i många fall stöter informationsflödet på betydande svårighet, bl. a. på grund av avstånd, språkbarriärer och avvikande miljö. Erfarenheterna från de befintliga tjänsterna är positiva i vad det gäller överbryggandet av sådana svårigheter, och det synes högst troligt att ett motsvarande resultat skulle nås genom inrättandet av en teknisk attachétjänst i Japan. Denna skulle också på ett lyckligt sätt kunna komplettera den nuvarande handelsattachén och bidra till att öka handelsutbytet mellan Sverige och Japan.

I sina äskanden begärde akademien en anslagsstegring till den internationella kontaktverksamheten med tillsammans 599 000 kr., varav 190 000 för att bestrida kostnaderna för en attachétjänst i Japan. Detta har icke från departementschefens sida föranlett något förslag om höjning av anslaget till akademien. Med hänsyn till vad som i många sammanhang sagts om nödvändigheten för vårt näringsliv att noga följa den japanska tekniska utvecklingen föreslås, att anslag för kontaktverksamhet i Japan beviljas akademien. Likaså torde anslagen till kontaktmännen i Paris, Moskva och Washington behöva höjas med belopp motsvarande förväntade kostnadsstegringar, så att den nuvarande verksamhetens omfattning kan upprätthållas. Härför erfordras förslagsvis 40 000 kr.

Med hänvisning till det ovan sagda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av utgifterna under tionde huvudtiteln för budgetåret 1966/67 till Ingeniörsvetenskapsakademien anvisar ett anslag av 1 016 000 kr., innebärande en ökning med 340 000 kr.

Stockholm den 25 januari 1966

Elisabet Sjövall

Erik Grebäck

C.-G. Enskog